

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010198
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému M. B., nar. XX.X.XXXX v E., bytom K. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 15. júla 2019, sp.zn. 3T/47/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného M. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Z. K. a prokurátora

Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 15. júla 2019, sp.zn. 3T/47/2016 bol obžalovaný M. B. uznaný vinným pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 5.11.2015 v G., okres Prievidza, na Ulici R. v byte č. XX/XX, uzatvoril s poškodenou M. E., nar. XX.X.XXXX, dohodu, podľa ktorej jej mal z Nemecka doviesť osobné motorové vozidlo zn. Suzuki Swift, čierna metalíza, rok výroby 2009, uvedené vozidlo sa zaviazal doviesť v lehote jedného týždňa, čo však nemal v úmysle vykonať už v čase uzatvárania tejto dohody, ale za dovoz vozidla prevzal zálohu vo výške 400,- eur, následne dovoz vozidla pod rôznymi zámienkami odďaľoval, a toto nakoniec M. E. nedoviezol a peniaze jej nevrátil, čím uviedol poškodenú M. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., R. č. XX/XX, do omylu a spôsobil jej tak škodu vo výške 400,- eur.

Za to bol odsúdený podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2015 zo dňa 24.2.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/10/2018 zo dňa 20.5.2019, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenej M. E., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom G., R. XX/XX, škodu vo výške 400 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine ako aj treste. V odvolaní uviedol, že rozsudok považuje za neodôvodnený a nepreskúmateľný. Okresný súd vychádzal z výpovede B. E., no neuviedol konkrétne skutočnosti zistené jeho výsluchom a ktoré považoval za podstatné pre rozhodnutie. Odôvodnenie v zmysle, že skutočnosti zistené výsluchom poškodenej potvrdil a zhodne vypovedal i svedok E., považuje za nedostatočné. Ďalej poukázal na to, že pri ukladaní trestu súd neprihliadol na to, že do spáchania skutku viedol riadny život, preto mu mal priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák. a v

takom prípade by sa nezvyšovala dolná hranica trestnej sadzby. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Obžalovaný doplnil odvolanie i prostredníctvom obhajcu, kde poukázal na to, že okrem iného prečin podvodu vyžaduje, aby páchatel konal v úmysle „spôsobiť škodu“ už v čase uzatvorenia dohody. Tento môj úmysel je uvedený aj v skutkovej vete. Uvedené však nie je pravdou, okresný súd tento jeho úmysel nijako nepreukázal, súčasťou spisu nie je žiadny dôkaz, ktorý by takýto úmysel preukazoval a v odôvodnení rozsudku sa s týmto súd nevysporiadal. Vôbec nekonal od počiatku tak, aby poškodenej spôsobil škodu, mal v úmysle uzatvorenú dohodu dodržať. Poskytnuté peniaze dal sprostredkovateľovi, ktorý mal zabezpečiť dovoz auta na Slovensko, ktorý však auto nedoviezol. On sa po krátkom čase dostal do finančnej tiesne a nebol schopný vrátiť poskytnutú sumu naspäť poškodenej. Ide o relatívne nízku sumu a za normálnych okolností by jednoducho peniaze vrátil poškodenej a ľahko sa tak vyhol týmto problémom so zákonom, no skutočne sa dostal do veľmi zlej finančnej situácie. Podľa jeho názoru nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky podvodu a poškodenej by ho mala žalovať prostredníctvom občianskeho súdu z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Tiež má za to, že ak bol stíhaný pre prečin podvodu so spôsobením malej škody vo výške 400, Eur, tak zvýšenie jeho pôvodného 15 mesačného trestu o 13 mesiacov je neprimerane vysoké. Vzhľadom na závažnosť tohto činu, nízkeho stupňa spoločenskej nebezpečnosti a jeho následkov má za to, že toto by sa malo zohľadniť a že by sa mal uplatniť materiálny korektív. Ďalej má za to, že samosudca nemôže uložiť súhrnný trest, ak predchádzajúci trest uložil senát s poukazom na ustanovenie § 349 ods. 2 Tr. por. Preto samosudkyňa mala postúpiť vec príslušnému súdu podľa § 241 ods. 1 písm. a) Tr. por. a umožniť tak konať a uložiť trest senátu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby napadnutý rozsudok krajský súd zrušil a vo veci sám rozhodol alebo uložil Okresnému súdu Prievidza vo veci ďalej konať.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného prokurátorka uviedla, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za správny a zákonný, odvolanie obžalovaného za nedôvodné a to i z pohľadu doplnených dôvodov odvolania a preto navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava podaného odvolania a jeho doplnenia, navrhuje tomuto vyhovieť a rozhodnúť tak ako bolo navrhnuté v dôvodoch odvolania.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava dôvodov odvolania a súhlasím s návrhom svojho obhajcu. Dodal, že ľutuje toho čo sa stalo, nemal úmysel poškodenú podvieť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že procesné námietky, že mal rozhodovať vo veci senát s poukazom na ustanovenie § 349 ods. 2 Tr. por. nemožno akceptovať. Citované ustanovenie Trestného poriadku sa týka prípadov, ak bol už prvý trest, voči ktorému prichádza do úvahy uložiť súhrnný trest, ukladaný senátom v prvom stupni. Netýka sa prípadov, kedy bol predchádzajúci trest uložený v odvolacom konaní voči rozhodnutiu samosudcu, keďže je zrejme z iných ustanovení Trestného poriadku, že odvolací súd vždy rozhoduje v senáte. Preto odvolacia námietka v tomto smere nie je dôvodná.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky zločinu podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zákona. Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodenej M. E. a jej manžela B. E., ako i listinnými dôkazmi vykonanými súdom prvého stupňa. Pokiaľ obžalovaný namietal, že je nedostatočné ak okresný súd v odôvodnení necitovoval výpoveď svedka E. a necitovoval konkrétne skutočnosti zistené z jeho výpovede, s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Okresný súd jasne uviedol, že svedok E. vypovedal zhodne ako poškodená a potvrdil ňou uvádzané skutočnosti ohľadne skutku, preto ani odvolací súd nepovažuje za potrebné vzhľadom na zásadnosť takéhoto konštatovania podrobnejšie citovať jeho výpoveď, pričom uvedené nespôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s námietkou obžalovaného, že by nebol preukázaný úmysel obžalovaného konať podvodným spôsobom od počiatku. Úmysel obžalovaného vylákať od poškodenej predmetnú sumu už od počiatku pod zámienkou obstarania a dovozu motorového vozidla zo zahraničia, možno nepochybne vyvodíť aj z predloženej komunikácie prostredníctvom správ medzi ním a poškodenou (v dňoch 09.11. až 01.12.2015), kde jej nepochybne uvádzal nepravdivé informácie najskôr o tom, že je v zahraničí a motorové vozidlo na druhý deň vezie na územie Slovenskej republiky, že vybavuje naň „papiere,“ čo sa však nestalo. Taktiež nevrátil poškodenej zálohu na kúpu a dovoz auta, tak ako sľuboval následne aj v predmetnej komunikácii a neurobil tak doposiaľ. Pritom tvrdil poškodenej, že peniaze poslal prostredníctvom známeho, no odmietol uviesť jeho meno (čo by bolo nelogické ak by tak skutočne urobil), je teda zrejmé, že neuvádzal pravdu a snažil sa poškodenú aj naďalej klamať. Napokon v rozpore s uvedenou komunikáciou je obrana obžalovaného uvádzaná v odvolaní, že poskytnuté peniaze dal sprostredkovateľovi, ktorý mal zabezpečiť dovoz auta na Slovensko, ktorý však auto nedoviezol. Vzhľadom na uvedené, ako i ostatné vykonané dôkazy ani odvolací súd nemal pochybnosti o naplnení tak subjektívnej, ako i objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a plne sa stotožnil s hodnotením dôkazov i právnych záverov okresného súdu, ktorý postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a pôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Nemožno súhlasiť ani s názorom obhajoby, že by išlo len o priestupok. Odvolací súd najmä vzhľadom na okolnosti prípadu za akých bol čin spáchaný, spôsob jeho vykonania a mieru zavinenia, ako aj trestnú minulosť obžalovaného uvádza, že jeho závažnosť je vyššia ako nepatrná.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, aktuálne vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2015 zo dňa 24.2.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/10/2018 zo dňa 20.05.2019 a to vo výmere 15 mesiacov. Pred spáchaním prejednávaneho skutku bol už 2x odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 08.10.2014, sp.zn. 2T/32/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.02.2015, sp.zn. 4T/120/2014, pričom v oboch prípadoch mu boli uložené podmienkové tresty odňatia slobody s určením skúšobnej doby do 31.07.2017, resp. do 13.03.2018. Z uvedeného je zrejmé, že námietku obžalovaného, že do spáchania skutku viedol riadny život, preto mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák., nemožno akceptovať, už i z dôvodu, že bol tiež viackrát postihnutý za priestupky. Pritom prejednávaneho skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia. Naposledy bol obžalovaný odsúdený už citovaným rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2015 zo dňa 24.02.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/10/2018 zo dňa 20.05.2019, pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienkovo, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže aktuálne prejednávaneho skutku sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2015, správne okresný súd zistil, že sú zákonné splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona za zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Obžalovanému v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. priťažovalo, že spáchal viac trestných činov, poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Preto okresný súd správne ukladal súhrnný trest v rámci trestnej sadby trestného činu najprísnejšie trestného a to ustanovenia § 221 ods.2 Tr.zák.,

upravenej s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 4 Tr.zák., teda od 28 mesiacov do 5 rokov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pri súčasnom zrušení podľa § 42 ods.2 Tr. zák. výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2015 zo dňa 24.2.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/10/2018 zo dňa 20.5.2019, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad, je z pohľadu príslušných zákonných ustanovení

zákonným a primeraným a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zákona, pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Napokon i výrok o náhrade škody je správny a zákonný. Poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, táto bola preukázaná vykonaným dokazovaním, preto okresný súd v zmysle § 287 ods.1 Tr.por. rozhodol o povinnosti obžalovaného zaplatiť poškodenej M. E. škodu vo výške 400 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.